

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΣΥΝΤΑΞΗ Ι

Δριμαροπούλου

Εκπαιδευτικό Κέντρο

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ: το ονοματικό σύνολο που φανερώνει ΠΟΙΟΣ ενεργεί / πάσχει / βρίσκεται σε μια κατάσταση. Βρίσκεται πάντα σε **ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ** πτώση (βασικό να είναι το ρήμα προσωπικό).

ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑ: Το σύνολο των λέξεων της πρότασης που αναφέρονται στο υποκείμενο.

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΟΣ:

ΜΟΝΟΛΕΚΤΙΚΟ:

Περιλαμβάνει **ΜΟΝΟ** τον **ΡΗΜΑΤΙΚΟ ΤΥΠΟ**, όταν το ρήμα της πρότασης είναι είτε ενεργητικής διάθεσης* και αμετάβατο είτε ουδέτερης ή παθητικής διάθεσης.

ΠΕΡΙΦΡΑΣΤΙΚΟ:

Εμφανίζεται στις εξής περιπτώσεις →

ΣΥΝΔΕΤΙΚΟ ΡΗΜΑ + ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ:

Όταν το ρήμα της πρότασης είναι **συνδετικό παθητικής ή ουδέτερης διάθεσης**, τότε το κατηγορημα περιλαμβάνει τον **ΡΗΜΑΤΙΚΟ ΤΥΠΟ** και το **ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ** (όρος που δίνει ιδιότητα στο υποκείμενο).

π.χ. Σωκράτης **ἦν σοφός**. → Ο Σωκράτης **ήταν σοφός**.

Κατηγορούμενο

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΡΗΜΑ + ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ (+2^ο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ):

→ Όταν το ρήμα της πρότασης είναι **ενεργητικό μεταβατικό**, το κατηγορημα περιλαμβάνει τον **ΡΗΜΑΤΙΚΟ ΤΥΠΟ** και το **ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ** (πρόσωπο, ζώο ή πράγμα στο οποίο μεταβαίνει η ενέργεια του ρήματος).

π.χ. Οι στρατιῶται **λαμβάνουσι τά ὅπλα**.(α.ε.)
Οι στρατιῶτες **παίρνουν τα ὅπλα**.↑(ν.ε.)

Αντικείμενο

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΡΗΜΑ + ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ (+2^ο ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ):

→ Μερικά ενεργητικά μεταβατικά ρήματα χρειάζονται 2 αντικείμενα, για να αποδώσουν ολοκληρωμένο νόημα και λέγονται **ΔΙΠΤΩΤΑ** ρήματα. Έτσι, το κατηγορήμα των προτάσεων αυτών περιλαμβάνει και 2 αντικείμενα.

π.χ. Διδάσκουσι **τούς παῖδας** **σωφροσύνην**.

→ Διδάσκουν **τα παιδιά** **σωφροσύνη**.

Αντικείμενο

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟ ΡΗΜΑ + ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ + ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ:

Όταν το ρήμα της πρότασης είναι ενεργητικό μεταβατικό και σημαίνει «αποκαλύψω», «θεωρώ», «εκλέγω», «μετατρέπω (κάτι σε κάτι άλλο)», το κατηγορήμα εκτός από τον ρηματικό τύπο περιλαμβάνει και το **αντικείμενο** και το **κατηγορούμενο** του αντικειμένου.

π.χ. Οἱ Ἀθηναῖοι εἶλοντο **Περικλέα** στρατηγόν. /
Οἱ Ἀθηναῖοι ἐξέλεξαν **τον Περικλή** στρατηγόν.

Αντικείμενο + Κατηγορούμενο του Αντ.

*Σημειώσεις:

✚ Ρήματα ενεργητικά ή ενεργητικής διάθεσης λέγονται τα ρήματα που δηλώνουν ότι το υποκείμενο ενεργεί (όπως ακριβώς γνωρίζεις και από τη θεωρία της νεοελληνικής γλώσσας). Χωρίζονται σε μεταβατικά, δηλαδή η ενέργεια του υποκειμένου μεταβαίνει σε ένα άλλο «όνομα» (πρόσωπο, ζώο, πράγμα) και σε αμετάβατα, δηλαδή η ενέργεια του υποκειμένου δεν μεταβαίνει πουθενά.

π.χ. Η Μαρία διαβάζει **το βιβλίο** της. (ενεργητικό, μεταβατικό ρήμα με αντικείμενο «το βιβλίο»)

Η Μαρία πηγαίνει στο σχολείο. (ενεργητικό, αμετάβατο ρήμα)

✚ Ρήματα παθητικά ή παθητικής διάθεσης λέγονται τα ρήματα που δηλώνουν ότι το υποκείμενο παθαίνει κάτι, αποδέχεται δηλαδή την ενέργεια κάποιου άλλου.

π.χ. Ο Γιάννης κατηγορήθηκε απ' τον Μπάμπη ότι πίνει παράνομα αλκοόλ.

✚ Ρήματα ουδέτερα ή ουδέτερης διάθεσης λέγονται τα ρήματα που δηλώνουν ότι το υποκείμενο ούτε ενεργεί ούτε παθαίνει κάτι, αλλά απλώς βρίσκεται σε μια κατάσταση.

π.χ. Η Μαρία κοιμάται.

Παρατηρήσεις:

1. Υποκείμενο: α) Το εντοπίζουμε ρωτώντας «**ποιος / ποια / ποιο** + ρήμα;»

β) Ως υποκείμενο μπορεί να τεθεί **ουσιαστικό, επίθετο, αντωνυμία, μετοχή, αριθμητικό, απαρέμφατο, δευτερεύουσα ονομαστική πρόταση, επίρρημα**, κλπ.

γ) Το ρήμα **συμφωνεί** με το υποκείμενο της πρότασης (όταν αυτό είναι πτωτικό) **στο πρόσωπο και στον αριθμό**. Εξαιρέση: αττική σύνταξη → (συναντάται κυρίως στην ιωνική και αττική διάλεκτο) Έχουμε, όταν το υποκείμενο της πρότασης είναι ουδέτερο πληθυντικού αριθμού. Τότε το ρήμα τίθεται στο γ' ενικό αντί για γ' πληθυντικό. π.χ. Τά παιδιά παίζει (και όχι τά παιδιά παίζουσι).

2. **Κατηγορούμενο**: α) αποδίδει μία **ιδιότητα** στο υποκείμενο ή το αντικείμενο μέσω ενός συνδετικού ρήματος, όπως: **είμι, φαίνομαι, γίνομαι, διατελώ, διάγω, θεωρούμαι**, κλπ. Το βρίσκουμε με την ερώτηση «τί (λογής) + ρήμα;».

β) Είναι συνήθως επίθετο. Ωστόσο μπορούν να τεθούν και **ουσιαστικά, αντωνυμίες, μετοχές, απαρέμφατα, αριθμητικά, δευτερεύουσες ονομαστικές προτάσεις** (κυρίως αναφορικές), κλπ

γ) Όταν είναι επίθετο, **συμφωνεί** με το υποκείμενο σε **γένος, αριθμό και πτώση**: π.χ. Ἡ πόλις ἐγένετο **ἔνδοξος**. (Θηλυκό, ενικού, ονομαστική) Όταν είναι ουσιαστικό συμφωνεί με το υποκείμενο υποχρεωτικά στην πτώση και ενδεχομένως και σε γένος και αριθμό: π.χ. Πολλοί ἐγένοντο **τραυματαῖαι**. Μερικές φορές τίθεται στο ουδέτερο γένος: π.χ. Ἰσχυρόν ὄχλος ἐστίν, ἢ σε γενική, π.χ. Ὁ βωμός ἦν **λίθου**.

3. **Αντικείμενο**: α) Με αντικείμενο συντάσσονται τα μεταβατικά ρήματα **ενεργητικής διάθεσης**, εκείνα δηλαδή που υποδηλώνουν ότι η ενέργεια του υποκειμένου μεταβαίνει σε κάτι.

β) Το αντικείμενο βρίσκεται σε κάποια από τις **πλάγιες πτώσεις** (γενική, δοτική, αιτιατική) και **ΠΟΤΕ** σε ονομαστική (που είναι η πτώση του υποκειμένου). Το εντοπίζουμε, αν κάνουμε την ερώτηση: «**τι / ποιον / ποιαν + ρήμα; »**. → π.χ. Ἀλέξανδρος ἐθήρευε **ἐλάφους**.

γ) Στα δίπτωτα ρήματα το δεύτερο αντικείμενο το εντοπίζουμε με την ερώτηση «**σε / με / για / από ποιον / από τι + ρήμα; »**. → Οἱ Φελλόποδες εὐχονται **ἡμῖν** εὐπλοῖαν. → Τι εὐχονται; εὐπλοῖαν (άμεσο αντικείμενο). Σε ποιους την εὐχονται; Σε εμάς (έμμεσο αντικείμενο)

δ) Μερικά ρήματα άλλες φορές λειτουργούν ως μεταβατικά και άλλοτε ως αμετάβατα. π.χ. Το παιδί **φωνάζει** δυνατά (αμετάβατο) **ἘΝΩ** **Φώναξε** αμέσως τη Μαρία (μεταβατικό).

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΟΥΣ

Απλές Προτάσεις: Αυτές που έχουν ΜΟΝΟ τους βασικούς όρους (Υ + Ρ ή Υ + Ρ + Α ή Υ + Ρ + Α + Α ή Υ + Ρ + Κ ή Υ + Ρ + Α + Κ)

Επαυξημένες Προτάσεις: Αυτές που εκτός από τους βασικούς όρους έχουν ΚΑΙ προσδιορισμούς (όροι που συμπληρώνουν ή διευκρινίζουν τους κύριους όρους)

Σύνθετες Προτάσεις: Αυτές που έχουν περισσότερα από ένα Υποκείμενα, Αντικείμενα ή Κατηγορούμενα. Συνδέονται μεταξύ τους με κάποιο σύνδεσμο ή χωρίζονται με κόμμα.

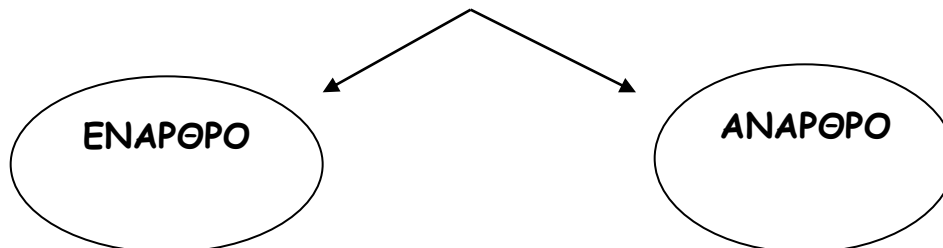
Ελλειπτικές Προτάσεις:

Σε αυτές παραλείπεται κάποιος ή κάποιοι βασικοί όροι της πρότασης (καθώς εννοούνται εύκολα).

Δριμαροπούλου
Εκπαιδευτικό Κέντρο

ΣΥΝΤΑΞΗ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

Το απαρέμφατο διακρίνεται σε δύο κατηγορίες:

1) Όταν το απαρέμφατο έχει άρθρο μπροστά (ὁ, ἡ, τό), τότε ονομάζεται: **ΕΝΑΡΘΡΟ** (<έν+άρθρο). → Παρουσιάζει χρήσεις ενός ουσιαστικού, δηλαδή λειτουργεί ως: Υποκείμενο, Αντικείμενο, Κατηγορούμενο, Επεξήγηση, Ετερόπτωτος Προσδιορισμός

→ Δέχεται άρνηση μή.

π.χ. Τό λακωνίζεῖν ἐστί φιλοσοφεῖν. --> Το έναρθρο απαρέμφατο: τό λακωνίζεῖν εἶναι υποκείμενο του ρήματος ἐστί.

2) Όταν το απαρέμφατο ΔΕΝ έχει άρθρο μπροστά, ονομάζεται: **ΑΝΑΡΘΡΟ**.

→ Το άнарθρο απαρέμφατο είναι πιο συχνό και έχει πολλές συντακτικές χρήσεις, οι κυριότερες από τις οποίες είναι: α) αντικείμενο σε προσωπικά ρήματα και β) υποκείμενο σε απρόσωπα ρήματα ή απρόσωπες εκφράσεις.

→ Χωρίζεται σε δύο ομάδες: **ΕΙΔΙΚΟ** και **ΤΕΛΙΚΟ**.

Ειδικό	Τελικό
<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μεταφράζεται με τις λέξεις «ότι», «πως». ➤ Δέχεται άρνηση «οὐ». ➤ Εξαρτάται από ρήματα <u>λεκτικά</u> και <u>γνωστικά</u>, π.χ. «λέγω», «νομίζω», «γινώσκω»... 	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Μεταφράζεται με τη λέξη «να». ➤ Δέχεται άρνηση «μή». ➤ Εξαρτάται από ρήματα <u>κίνησης</u>, <u>επιθυμίας</u>..., π.χ. «βούλομαι», «δύναμαι», «πέμπω», «άπαγορεύω»...

*Το Ειδικό και το Τελικό απαρέμφατο λειτουργούν συντακτικά ως:

➤ **Αντικείμενο** σε ρήματα που κλίνονται σε όλα τα πρόσωπα και έχουν ως

υποκείμενο κάποιο πρόσωπο, ζώο ή πράγμα.

- **Υποκείμενο** σε απρόσωπα ρήματα και εκφράσεις, δηλαδή τα ρήματα που απαντούν μόνο σε γ' ενικό, όπως και στα νέα ελληνικά, π.χ. «λέγεται», «ενδέχεται», «πρέπει». Παραδείγματα στα αρχαία: «δει», «χρή», «προσθήκει», «καλόν ἐστί», «δήλον ἐστί».

Το Υποκείμενο του Απαρεμφάτου

Το υποκείμενο του απαρεμφάτου μπορεί να είναι:

α. Το ίδιο με το υποκείμενο του ρήματος από το οποίο εξαρτάται το απαρέμφατο. Το φαινόμενο αυτό ονομάζεται **ΤΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΙΑ**. Στην περίπτωση αυτή το υποκείμενο του απαρεμφάτου παραλείπεται και εννοείται σε πτώση ονομαστική:

Οἷτοι ἐθέλουσιν ὑπὲρ πατρίδος θνήσκειν (Αυτοί θέλουν αυτοί να πεθάνουν).

β. Διαφορετικό από το υποκείμενο του ρήματος από το οποίο εξαρτάται το απαρέμφατο και πάντοτε σε αιτιατική, αλλά μεταφράζεται σαν **ονομαστική**. Σε αυτή την περίπτωση έχουμε το φαινόμενο της **ΕΤΕΡΟΠΡΟΣΩΠΙΑΣ**.

Οἶομαι πάντας ὑμᾶς γινώσκειν τὰ ῥηθέντα (Εγώ νομίζω ότι εσείς γνωρίζετε).

Παρατηρήσεις:

Όταν το υποκείμενο του απαρεμφάτου ταυτίζεται με το αντικείμενο του ρήματος εξάρτησης, τότε:

1. Αν το αντικείμενο του ρήματος βρίσκεται σε αιτιατική, αυτό το ίδιο το αντικείμενο εννοείται και ως υποκείμενο του απαρεμφάτου, χωρίς να επαναλαμβάνεται:
*Ἀρίστανδρος δὲ **θαρρεῖν** ἐκέλευσεν Ἀλέξανδρον.*
2. Αν το αντικείμενο του ρήματος βρίσκεται σε γενική ή δοτική, η αιτιατική του εννοείται ως υποκείμενο του απαρεμφάτου:
*Ἐδέοντό μου **δανείσαι** χρήματα Ἀπολλοδώρῳ.* [Υ: με]
*Πολεμάρχῳ δὲ **παρήγγευαν** οἱ τριάκοντα **πίνειν** κύνειον.* [Υ: Πολέμαρχον]

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΤΟΧΗΣ

Η μετοχή συμφωνεί πάντα με το υποκείμενό της κατά **γένος, αριθμό και πτώση**. Άρα σε όποιο γένος ή αριθμό ή πτώση βρίσκεται η μετοχή στο ίδιο γένος, αριθμό και πτώση θα βρίσκεται το υποκείμενό της.

Π.χ. Ἐπιγενομένη ἡ **νόσος** ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους.

Κρέοντος βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας.

Απόλυτη μετοχή

Όταν το υποκείμενο της μετοχής είναι λέξη που **ΔΕΝ** έχει άλλη συντακτική θέση στην πρόταση και λειτουργεί αποκλειστικά ως υποκείμενο της μετοχής, τότε η μετοχή λέγεται απόλυτη.

Π.χ. Κρέοντος βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. (Η λέξη Κρέοντος, που είναι το υποκείμενο της μετοχής βασιλεύοντος, δεν έχει καμιά άλλη θέση στην πρόταση).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

α) Η απόλυτη μετοχή εκφέρεται κυρίως σε γενική ή σε αιτιατική. Έτσι οι μετοχές ονομάζονται **γενική απόλυτη** ή **αιτιατική απόλυτη**.

Συνημμένη μετοχή

Συνημμένη λέγεται η επιρρηματική μετοχή, της οποίας το υποκείμενο αποτελεί και συντακτικό όρο (υποκείμενο, αντικείμενο, κ.λπ.) της πρότασης στην οποία ανήκει.

Π.χ. **Κῦρος** συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει Μίλητον . [μτφ.: Ο Κύρος, αφού συγκέντρωσε στρατό, πολιορκούσε τη Μίλητο.]

Το υποκείμενο *Κῦρος* της μετοχής *συλλέξας* είναι και υποκείμενο του ρήματος *ἐπολιόρκει*.

Ασκήσεις:**ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ**

1. Να κάνεις τη σύνταξη στις παρακάτω προτάσεις και να χαρακτηρίσεις τα ρήματα ως αμετάβατα ή μεταβατικά ή συνδετικά:

- α. Αἱ Σειρήνες κατάπτεροι ἦσαν.
- β. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος.
- γ. Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν;
- δ. Δράκων τις (=ένα φίδι) κατέφαγεν τῆς χελιδόνος τοὺς νεοσσούς.
- ε. Ἄλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε.
- στ. Κύκνοι εἰρηναῖοί (= εἰρηνικοί) εἰσι.
- ζ. Ἀγαμέμνων ἡγεμὼν τοῦ σύμπαντος στρατοῦ ἦν.
- η. Ἄνθρωπός τις εἶχεν ὄνον καὶ ἵππον.
- θ. Τοῖς μὲν πολεμίοις ἐναντίοι εἰσὶν οἱ θεοί.
- ι. Ὁ ὄνος ἐκ τοῦ κόπου ἐτελεύτησε.

2. Να εντοπίσεις στις παρακάτω προτάσεις το υποκείμενο και το κατηγορημα και να αναγνωρίσεις τη μορφή του κατηγορήματος:

- Τὸ παιδίον φαίνεται ἀσθενές.
- Ὁ ἀνὴρ λούεται.
- Ἡ Κρήτη ἐστὶ νῆσος.
- Οἱ Πέρσαι ἔλυσαν τὰς σπονδάς.
- Κίμων ἠλευθέρωσε τοὺς Μιλησίους τῆς δουλείας.
- Ὁ ρήτωρ ἀγορεύει.

- Οί στρατιῶται διώκουσιν τοὺς πολεμίους.
- Οί σοφισταὶ διδάσκουσιν τοὺς νεανίας τὴν ἀρετὴν.

3. Να χαρακτηρίσεις τα ρήματα (μονόπτωτα ή δίπτωτα) στις παρακάτω προτάσεις:

- α. Οὐκ ἐρωτῶ σε τοῦτο.
- β. Ἐγέμισε τὴν ναῦν ξύλων.
- γ. Ἐπεμελοῦντο τῆς πόλεως.
- δ. Ἀμύνω τῇ πόλει.
- ε. Ἡμεῖς ἵππους καὶ κύνας τρέφομεν.

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΟΥΣ

Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως απλές, επαυξημένες, σύνθετες ή ελλειπτικές:

- Ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν. →
- Ἀθήνα τρόπαιον ἔστησεν. →
- Ἴππαρχος καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ἦσαν. →
- Ἡ Ἀτλαντὶς ἠφανήσθη. →
- Τὸ ἄρχειν ἠδιστον. →
- Λακεδαιμόνιοι ἐποιοῦντο εἰρήνην. →
- Ἕλληνες εἰσὶ οἱ τῆς ἡμετέρας παδείας μετέχοντες. →
- Λύσανδρος τάς τε ναῦς (=τα πλοία) καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἀπήγαγεν (=οδήγησε ή μετέφερε) →
- Ἡ δύναμις τῆς πόλεως εἰς ἅπαντας ἀνθρώπους διαφανὴς ἐγένετο. →

ΣΥΝΤΑΞΗ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

Να αναγνωρίσεις τα απαρέμφατα, να εντοπίσεις το υποκείμενό τους και να αναφέρεις σε ποιες από τις παρακάτω περιπτώσεις υπάρχει ταυτοπροσωπία ή ετεροπροσωπία:

- Σωκράτης ἔλεγεν διδάσκειν τὴν ἀρετὴν.
- Οἱ Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον πείσειν τοὺς Λακεδαιμονίους.
- Οἱ στρατηγοὶ ἐκέλευσαν τοὺς στρατιώτας μένειν ἐν τῇ μάχῃ.
- Οἱ νεανῖαι μανθάνουσιν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου γράφειν.
- Οἱ ἀδύνατοι (=ανάπηροι) οὐ δύνανται ἵππεύειν.
- Σωκράτης βούλεται ἀπελθεῖν.
- Οὗτος ἔλεγε ταῦτα ψευδῆ εἶναι.
- Τὸ σιγᾶν κόσμος τῇ γυναικί ἐστι.
- Βούλομαι ὀλίγω μακρότερα περὶ τῶν πόλεων εἰπεῖν.
- Λύσανδρος ἐκέλευσεν αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι.
- Κῦρος ὑπέσχετο δῶσειν πέντε μᾶς.

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΜΕΤΟΧΗΣ

Ποιες από τις μετοχές των παρακάτω προτάσεων είναι απόλυτες και ποιες συνημμένες; Να κυκλώσεις τη σωστή απάντηση.

1. Πολλάκις τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος οὐδὲν μᾶλλον ἀνίστατ' οὐδεὶς.

α) απόλυτη, β) συνημμένη

2. Ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα ἦγε.

α) απόλυτη, β) συνημμένη

3. Ξενοφῶν δὲ πλοῖα λαβὼν ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Θράκης.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

4. Ὡστε οἱ Θηβαῖοι μάλα ἀχθόμενοι τῇ ἐμβολῇ θάπτοντα τὴν ἀναχώρησιν ἐποιοῦντο.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

5. Ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λαγῶς ὄχετο θηράσων.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

6. Οὐδεὶς ἂν με λέγων πείσειεν.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

7. Καταστάσης δὲ ἐκκλησίας ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

8. Ἐμβalόντος δὲ τοῦ Ἄγιδος εὐθὺς Πεπρεᾶται προσεχώρησαν αὐτῷ

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

9. Οὐ προσδεξαμένων δὲ αὐτῶν μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

10. Μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης τῆς ἀνακωχῆς ξυνῆλθον ἐς λόγους.

α) ἀπόλυτη, β) συνημμένη

11. Ἦκε (= εἶχε ἐρθεῖ) φέρων χρήματα πολλά.

α) συνημμένη, β) ἀπόλυτη

12. Κελεύοντος τοῦ κήρυκος ἐσιώπησαν.

α) συνημμένη, β) ἀπόλυτη

13. Οἱ στρατηγοὶ μεταλαβόντες τοῦ χρυσίου πρόθυμοι ἦσαν εἰς τὸν πόλεμον.

α) συνημμένη, β) ἀπόλυτη

14. Οί στρατιῶται ἀνεχώρησαν οὐδέν ἀδικήσαντες.

α) συνημμένη, β) απόλυτη

15. Λελυμένων τῶν σπονδῶν (= επειδή παραβιάστηκε η συμφωνία ανακωχής) οί Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο ὡς πολεμήσοντες.

α) συνημμένη, β) απόλυτη

Δριμαροπούλου
Εκπαιδευτικό Κέντρο